

ОРГАНІЗАЦІЯ КОНТРОЛЮ РІВНЯ ЗНАНЬ СТУДЕНТІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ІСТОРІЇ ТА КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ

Знання національної історії та культури є одним з базових складників національно-патріотичного виховання вишівської молоді. З огляду на те, що студенти вивчали курс історії України впродовж кількох років у школі, а знання з української культури отримували під час вивчення різноманітних шкільних предметів (літератури, музики й співів, образотворчого мистецтва тощо), важливим є урізноманітнення форм та прийомів проведення аудиторної та позааудиторної (самостійної) роботи з метою зацікавлення молоді, запобігання виникненню у неї скепсису та байдужості до навчання.

Оскільки лекційні заняття майже не передбачають діалогу з аудиторією та контролю за знаннями студентів, важливими формами організації тут стають практичні (семінарські) заняття та самостійна робота. Викладач заздалегідь ставить перед студентською аудиторією певні завдання, які молодь готує вдома, а потім контролює їх виконання.

Найпростішою й найрозповсюдженішою формою організації контролю знань студентів є використання робочих зошитів з предмета. У такому зошиті зібрано завдання до кожної з тем, які вивчаються у курсі й виносяться на семінарські заняття. Завдання можуть мати різні ступені складності. Це і звичайні тести з кількома відповідями, з яких треба вибрати одну вірну. І порівняльні таблиці, до стовпчиків яких заносяться тотожні або ж протилежні риси явищ, які порівнюються. Й графічні завдання, де треба описати певний мистецький витвір. Такі зошити видаються студентам на початку заняття й заповнення їх відбувається впродовж фіксованого часу, після чого відповіді збираються і оцінюються. Ця форма контролю дозволяє опитати майже 100 % аудиторії, хоча недоліком її є те, що студенти мають можливість списувати один в одного або скористатися сучасними електронними пристроями для

отримання правильних відповідей. Частково запобігти цьому можна індивідуалізувавши завдання, проте це досить трудомістка праця.

Досить вдалою формою контролю знань студентів є підготовка молоддю завдань з використанням технічних засобів навчання, зокрема мультимедійних проекторів. Аудиторія розподіляється на кілька творчих груп, кожна з яких готує презентацію за одним з питань, які виносяться на семінар. Усі студенти отримують певні завдання, з яких потім формується цілісна презентація. Під час семінарського заняття кожна група демонструє свою презентацію, а решта аудиторії оцінює виступ творчого колективу в цілому й водночас виступи окремих його учасників. Оцінювання рейтингове, тобто студенти лише однієї групи можуть отримати найвищий бал, у решти учасників бали відповідно знижуються (як правило, незадовільні оцінки не виставляються). Ця форма вимагає певної технічної грамотності як студентів, так і викладача, а також відповідного технічного забезпечення (комп'ютер, мультимедійний проектор або смарт-телевізор).

Трохи складнішою є так звана «театралізована» форма організації контролю знань студентів. Вона передбачає виступи на семінарському занятті найбільш підготовлених студентів у «ролі» того або іншого історичного діяча розглядуваної епохи. Завдання дається заздалегідь (за один-два тижні до заняття). Під час семінару кожен з «діячів» обирає серед аудиторії 3-4 «послідовників» і впродовж 10-15 хвилин викладає свою позицію (наводяться найвиразніші факти біографії обраної історичної постаті). Після цього головного виступу викладач проводить опитування «послідовників». Та з груп, яка продемонструвала найкращу обізнаність у матеріалі, отримує найвищу оцінку (за принципом, наведеним вище). Така форма контролю розвиває у студентської молоді як досвід пошукової роботи, так і навички акторської майстерності.